

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.407/2019/13.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2019. október 2. és november 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta, és utóbbi napon kihirdette a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2019. május 20. napján kihirdetett 13.B.32/2017/86. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A ... I. rendű és II. rendű vádlottak terhére megállapított társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette a Btk. 176. § (1) bekezdése szerint minősül.

A ... I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 5-5 (öt-öt) évre;

a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 3 (három) évre enyhíti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata mindkét vádlott esetében börtön.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A ... I. rendű vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig fogva tartásban töltött időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárás során felmerült 40.168 (negyvenezer-egyszázhatvannyolc) forint bűnügyi költség az állam terhére marad.

II. r. vádlott lakcíme szám, személyazonosító igazolványának száma: ...

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki I. rendű és II. rendű vádlottakat a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében.

Ezért I. rendű vádlottat 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra, II. rendű vádlottat 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és beszámította az általuk fogva tartásban töltött időt. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költségről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazása végett fellebbezett.

I. rendű és II. rendű vádlottak, valamint védőik felmentés érdekében éltek jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.482/2017/10-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

I. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában előadta, hogy nincs kétséget kizáró bizonyíték arra, hogy e vádlott a kábítószerrel kereskedett vagy ilyen szándéka lett volna. A lefoglalt mennyiség és a mérleg ezt nem alapozhatja meg, és a telefonbeszélgetések tartalmából sem lehet értékesítési szándékot vagy tényleges kereskedést kimutatni. ...né szavahihetőségét megkérdőjelezi, hogy haragos viszonyban van a vádlottal, valamint az is, hogy nem sikerült őt a bíróság elé állítani, illetve onnan megszökött. ... tanú elmondta, hogy rendőrségi meghallgatásakor kábítószer hatása alatt volt. Dr. ... vallomása is megerősíti a vádlott védekezését, mivel éjjel-nappal nála dolgozott, amire nem lett volna rászorulva akkor, ha kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott volna. Mindezek alapján nem bizonyítható, hogy a vádlott kábítószer-kereskedelem büntettét követte el. A bűnösségének megállapítása esetén is indokolt lehet a büntetés enyhítése, különös tekintettel az időmúlásra és a kiskorú gyermekek nevelésének szükségességére.

II. rendű vádlott védője kifejtette, hogy az elsőfokú határozat logikailag inkohere, a büntetőjogi dogmatika által meg nem alapozható következtetésekre alapítja a bűnösséget, több helyen a bűnösségre kiterjedő iratellenességet hordoz, részben megalapozatlan tényálláson nyugszik, illetve a bíróság egyes kérdésekben nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, így összességében téves jogi értékelést jelenít meg. A törvényszék nem értékelte megfelelően I. rendű vádlott vallomását, szelektíven értékelte a lehallgatási jegyzőkönyveket és nem adott magyarázatot arra, hogy miért következik II. rendű vádlottnak az új pszichoaktív szerekkel kapcsolatos magatartásából a kábítószer kereskedésben való bűnössége. Az önvádra kötelezés tilalmát teljes mértékben negligálva II. rendű vádlott hallgatását a bűnösség beismeréseként értékelte, és elvárta volna tőle, hogy bizonyítsa az ártatlanságát. Az anyagi ellenszolgáltatás kapcsán önkényesen figyelmen kívül hagyott közvetlen bizonyítékokat.

Eljárásjogi szabálysértésként róta fel a titkos információszerzés eredményének II. rendű vádlottal szembeni felhasználását és az eljárás tisztességének sérelmét.

I. rendű vádlott az ítéletátlághoz intézett beadványaiban elsődlegesen a kiszabott büntetés enyhítését, másodlagosan a végrehajtási fokozat börtönben való megállapítását kérte. Arra hivatkozott, hogy amennyiben fegyházban kell végrehajtani a szabadságvesztését, akkor ...ből elszállítják, és nem láthatja beszélőn a gyermekeit.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész a fellebbezésében és az átiratában foglaltakat fenntartotta. Ugyancsak fenntartotta fellebbezésének írásbeli indokolásában előadottakat I. rendű vádlott védője

II. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában írtakat kiegészítette azzal, hogy az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok nem alkotnak zárt logikai láncot, a törvényszék a kétségeket a terhelt terhére értékelte, mindez az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát eredményezte. Álláspontja szerint téves a cselekmény minősítése is. I. rendű vádlott esetében is legfeljebb forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer kereskedelem előkészülete állapítható meg, ez értelemszerűen irányadó II. rendű vádlottra is. Azonban valójában őt a lehallgatási jelentések alapján új pszichoaktív szer átadásának előkészülete terhelhetné, ebben a körben azonban nincs bizonyíték, mert a titkos információszerzés eredménye két évig terjedő vétség esetén nem használható fel. Ugyancsak megállapítható felelőssége csekély mennyiségű új pszichoaktív szer birtoklásában és fogyasztásában, amely azonban szabálysértésnek minősül. Emiatt felmentésének van helye. A büntetéskiszabás körében felrótta az ügyészségnek, hogy a beismerő vallomás hiányát súlyosító körülményként kívánta értékelni. II. rendű vádlott megbánta, hogy drogot használt, és igyekszik visszailleszkedni a társadalomba. Munkát végez, kislányával és édesapjával lakik és a függőségét gyógyíttatja. E vádlott bűnösségének fokára tekintettel, és hivatkozva arra, hogy fogyasztóként maga is kiszolgáltató helyzetben volt, indítványozta enyhítő szakasz alkalmazásával 2 évi szabadságvesztés kiszabását és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztését.

II. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában elmondta, hogy a kábítószerrel való kereskedést nem követte el. Azt nem tagadta, hogy "kristály" nevű szert használt, de "herbált" nem fogyasztott.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra a büntetőeljárásról szóló 2017.évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján - eltérő törvényi rendelkezés hiányában - az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió).

A Be. 590. § (3) bekezdés értelmében korlátozott felülbírálatra nem kerülhetett sor, mert a fellebbezést nem kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a perorvoslatok ugyanis támadták a tényállást és a bűnösség megállapítását is. Így a másodfokú eljárásban a törvény főszabálya értelmében teljes volt a felülbírálat.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést, sem olyan relatív perjogi hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

II. rendű vádlott védője kifogásolta a titkos adatszerzés eredményének e vádlottal szembeni felhasználását az eljárásban.

A titkos adatszerzés engedélyezésének indítványozásakor valamint a vádemeléskor hatályban volt, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 200. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében az ügyész és a nyomozó hatóság bírói engedély alapján az elkövető kilétének, tartózkodási helyének

megállapítása, elfogás, valamint bizonyítási eszköz felderítése érdekében a nyomozás elrendelésétől a nyomozás iratainak ismertetéséig az érintett tudta nélkül elektronikus hírközlési szolgáltatás útján továbbított kommunikáció tartalmát megismerheti, az észlelteket technikai eszközzel rögzítheti.

A Be. 206. § (1) bekezdése értelmében, ha az ügyész a titkos adatszerzés eredményét a büntetőeljárásban bizonyítékként kívánja felhasználni, a titkos adatszerzés engedélyezése iránti indítványt, a bíróság határozatát és a titkos adatszerzés végrehajtásáról készített jelentést csatolja a nyomozás irataihoz.

A Be. 206. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a titkos adatszerzés eredménye annak a bűncselekménynek a bizonyítására, és azzal szemben használható fel, amely miatt és akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte. A Be. 206. § (4) bekezdés szerint, akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy a titkos adatszerzés e törvényben meghatározott feltételei ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak. A Be. 206. § (5) bekezdés alapján annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos adatszerzést a hatóság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható.

A felülbírált ügyben a ...i Járási Ügyészség TÜK. 8-5 /3/2016. szám alatt terjesztett elő indítványt a ... által használt telefonkészüléken valamennyi, bármilyen hívószámú SIM kártya útján folytatott közlések különleges eszközzel történő megismerésének és rögzítésének engedélyezése érdekében. A kérelem indokolása tartalmazza, hogy a ...i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 564/2016. bü. szám alatt a Btk. 201. § (1) a) és b) pontjába ütköző prostitúció elősegítésének büntette miatt 2016. április 21. napján került sor a nyomozás elrendelésére. A nyomozás során megalapozott gyanú merült fel arra is, hogy ... 2015. és 2016. években ...ön pentedront, illetve marihuánát és egyéb fajtájú kábítószerket értékesített. A fenti adatok a prostitúció elősegítése büntettének túlmenően a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének megalapozott gyanúját támasztják alá.

Az Egri Járásbíróság Kt.110/1/2016. sz. végzésében az indítványnak helyt adott és engedélyezte a ... által használt telefonkészülék útján valamennyi, bármilyen hívószámú SIM kártya útján folytatott kommunikáció tartalmának megismerését és technikai úton történő rögzítését 2016. június hó 23. napján 13 órától 2016. szeptember hó 13. napján 13 óráig.

A bíróság végzése indokolásában visszautalt az ügyész indítványára. Mindezekből az állapítható meg, hogy a nyomozási bíró az engedélyt a prostitúció elősegítésének büntette miatt indult nyomozásban a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában adta meg.

Ennek megfelelően, a törvény idézett rendelkezései alapján, a titkos adatszerzés eredménye mindkét vádlott vonatkozásában felhasználható bizonyítékként a kábítószer-kereskedelem büntettével kapcsolatban.

A törvényszék a Be. 163. § (1), (2), (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az általa megállapított tényállás azonban részben ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, így az ítélet a Be. 592. § (2). bekezdés c) pontja alapján részben megalapozatlan.

- 110030/564/2016. bü. sz. nyomozási iratok (a továbbiakban: nyomozási iratok) 427. oldalán található lefoglalásról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint ...tól 2016. augusztus 25-én 9 g alufóliába csomagolt kábítószer gyanús port és 20 g fehér szalvétába csomagolt kábítószer gyanús port foglaltak le.

Ezzel szemben a törvényszék ítéletében azt állapította meg, hogy az összes anyagot egy szalvétába csomagolva rejtette el II. rendű vádlott.

- A nyomozási iratok 809. oldalán található lefoglalásról szóló jegyzőkönyv szerint a ... által vezetett személygépkocsiból lefoglaltak bruttó 80 g zöldes színű kábítószer gyanús anyagot. A nyomozási iratok 179. oldalán lévő házkutatásról szóló jegyzőkönyvből pedig megállapítható, hogy 2016 augusztus 25. napján ... lakásából lefoglalása került egy gyorszáros nylon tasak, melyben zöld színű növényi törmelék volt., továbbá a lakáshoz tartozó garázból egy digitális mérleg. A nyomozási iratok 831. oldalán található vegyészszakértői vélemény azt állapította meg, hogy a személygépkocsiból lefoglalt növényi anyag nettó tömege 68,60 g, a lakásból lefoglalt növényi anyag nettó tömege pedig 0,67 g. Az összesen 69,27 g tömegű növényi anyag hatóanyag tartalma 0,700 - 0,770 g volt.

Ezzel szemben a törvényszék azt állapította meg, hogy a 69,27 g tömegű növényi anyagot teljes egészében a gépkocsi csomagtartójának jobb oldali részén, a jobb sárvédő burkolat alól foglalták le.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát a Be. 93. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a tényállás kiegészítésével és helyesbítésével az ügyiratok tartalma tartalmának megfelelően a következők szerint küszöböli ki:

- II. rendű vádlott az I. rendű vádlottól átvett, hatóanyag tartalmát tekintve csekély mennyiségű etil-hexedron tartalmú port részben alufóliába, részben egy szalvétába csomagolva rejtette el a melltartójába.
- I. rendű vádlott személygépkocsijából 68,60 g tömegű ADB-FUBINACA anyagot foglaltak le.
- A nyomozó hatóság 2016. augusztus 25. napján házkutatást tartott I. rendű vádlott ..., szám ... alatti lakásán. Ennek során lefoglalásra került 0,67 g ADB-FUBINACA anyag és egy digitális mérleg.

A másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölését követően az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika törvényei szerint, kifogástalanul értékelte. Következtetései perrendszerűek és a hibátlanul értékelt bizonyítás anyagán nyugszanak. A törvényszék vizsgálta a vádlottak vallomásait, melyek részben a vádat támogató terhelő bizonyítékot jelentettek. Értékelése körébe vonta a személyi bizonyítás során a lényeges tanúvallomásokat, a szakértői bizonyítást is a szükséges részletességgel folytatta le, és nem maradt el a meghatározó tárgyi-okirati bizonyítékok

mérlegre tétele sem. Logikus érvekkel mutatott rá, hogy a tanúvallomások és a titkos adatszerzés lefolytatásáról, eredményének rögzítéséről készült jelentések tartalma alapján miért állapítható meg a vádlottak vallomásával szemben az, hogy I. rendű vádlott a tőle lefoglalt kábítószerrel kereskedett, valamint az, hogy II. rendű vádlott ebben a törvényi tényállásba illeszkedő illeszthető tevékenységével vett részt. A másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó, melynek elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelő első bírósági fórum minősül a ténybírósnak. A tényálláshoz kötöttség elve alóli kivétel, ha a tényállás megalapozatlan. A megalapozatlanság okai azonban a fentebb rögzítetteken túl nem voltak megállapíthatók. Az elsőfokú bíróság okszerű bizonyíték értékelő tevékenysége a másodfokú bíróság eljárásában nem mérlegelhető felül. A védelmi fellebbezések a bizonyítékok törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatták a tényállás megalapozottságát, mely az eljárási törvény kizáró rendelkezése folytán eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a cselekmény minősítése azonban nem felel meg az anyagi jognak. Ennek az az oka, hogy a törvényszék szem elől tévesztette a Btk. 2. §-ban írtakat. A Btk. 2. § (1) bekezdése szerint a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni. A (2) bekezdés azonban úgy rendelkezik, hogy ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

A törvényszék ítéletében azt állapította meg, hogy az ADB-FUBINACA esetén a Btk. 461. § a csekély mennyiség felső határát nem számszerűsíti, annak megállapítása orvos szakértői kompetencia volt. Az igazságügyi orvos szakértői véleményből megállapította, hogy a hatóanyag mennyisége meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, de nem érte el a különösen jelentős mennyiséget, azaz a tiszta hatóanyag tartalmú hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának ezernégyszázszoros mértékét bizonyíthatóan nem haladta meg.

Ezzel szemben a 2017. évi CXCVII. törvény 341. § (3) bekezdése alapján a Btk. 461. § (1) bekezdése 2018. január hó 1. napjával kiegészült a d) pont db) alpontjával. E szerint az ADB-FUBINACA esetén a csekély mennyiség felső határa 0,05 gramm. Így e kábítószer esetén a mennyiségi határok számításánál a Btk. 461. § (4) bekezdésére alapítva orvos szakértő bevonásával már nem történhet mérlegelés, a cselekmény minősítése a Btk. 461. § (3) a) és b) pontja alapján lehetséges. Ezek szerint a kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószer meghatározott csekély mennyiség felső határának húszszoros mértékét meghaladja. Ennek megfelelően az ADB-FUBINACA esetén a jelentős mennyiség alsó határa 1 gramm, melyet jelen ügyben a vád tárgyává tett mennyiség nem ért el.

Ezért a vádlottak terhére rótt cselekmény a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettének minősül.

A törvényszék helyesen tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető súlyosító és enyhítő körülményeket. Az általa kiszabott szabadságvesztés büntetéseket és közügyektől eltiltás mellékbüntetéseket az ítéletábra a bűncselekmény minősítésének megváltozása folytán módosult büntetési tételkerethez igazította. A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést e törvényben meghatározott keretek között, a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi

súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az alaptörvényből fakadó alkotmányos körülményekre is figyelemmel kell lenni. "A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elveinek" (1214/B/1990 AB határozat). A 2/2017. (II. 10.) AB határozat alkotmányos követelményként fogalmazta meg az eljárás elhúzódása esetén e tény enyhítő körülményként történő értékelését. Az eljárás elhúzódását az időmúlás, mint enyhítő körülmény mellett is figyelembe kell venni a büntetés kiszabása során. A bűncselekmény enyhébb minősítés minősülésén túl e követelmény is indokolta a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések enyhítését. A kábítószer-kereskedelem büntettére meghatározott büntetési tételkeret két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés. Ennek megfelelően a Btk. 80. § (2) bekezdése alkalmazásával a középérték 5 év. Az ítélet tábla ehhez képest I. rendű vádlott esetében 5 évben, II. rendű vádlottnál pedig a törvényi minimumot közelítő 2 év 6 hónapban határozta meg a szabadságvesztés tartamát.

A közügyektől eltiltás tartamát a főbüntetéshez igazította.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságára, az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámítására, a lefoglalt bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései a törvénynek megfelelnek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 604. § (1) bekezdésének b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

A másodfokú eljárásban 40.168 Ft bűnügyi költség merült fel I. rendű vádlott kirendelt védőjének eljárási részvételével kapcsolatosan. Mivel a terhelt és védője által bejelentett fellebbezés az enyhítés érdekében eredményes volt, az ítélet tábla a Be. 613. § (2) bekezdése alapján mentesítette e vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetése alól.

Végezetül rögzítette az ítélet tábla II. rendű vádlott megváltozott lakcímét és személyazonosító igazolványának számát.

, 2019. november 11.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 13.B.32/2017/86. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2019. november 11.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke